

Sygn. akt VI U 881/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 października 2013 r. w S.

sprawy T. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty świadczenia

na skutek odwołania T. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 3 kwietnia 2013 roku nr E- (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. K. (1) prawa do uchylenia decyzji z dnia 12 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesiła, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) prawo do emerytury ubezpieczonej za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Organ rentowy odmówił ubezpieczonej podjęcia wypłaty świadczenia, wskazując że przepis art. 103a utracił moc prawną wyłącznie w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchylenie decyzji ZUS z dnia 12 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesiła jej prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. i powołując się na wydanie przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012 r. wyroku. Skarżąca wywodziła, że decyzja ZUS z dnia 12 października 2012 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylenia. Wskazując na powyższe, wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011 r. wraz z odsetkami za opóźnienie. Dodatkowo wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonej w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. (1)urodziła się (...)roku. Od 16 maja 1978 r. i nadal (także po dniu 1 października 2011 roku) jest nieprzerwanie zatrudniona na podstawie umowy o pracę w Urzędzie Miejskim w T..

Niesporne, a nadto dowód: dokumentacja w aktach ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W listopadzie 2008 r. T. K. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury.

Decyzją z 19 listopada 2008 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 listopada 2008 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 1-2 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z dnia 19.11.2008 r. - k. 30 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W dniu 12 marca 2009 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 20 marca 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1 marca 2009 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku

Dowody:

- informacja z ZUS – k. 31-32 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- wniosek z 12.03.2009 r. – k. 33 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja 20.03.2009 r. - k. 41 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Decyzją z 12 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu wstrzymał ubezpieczonej dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowód: decyzja z 12.10.2011 r. - k. 120 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej

Wyrokiem z 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do

państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 19 grudnia 2012 r. ubezpieczona wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych zawieszonych w okresie od dnia 1 października 2012 r. wraz z odsetkami, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r.

Na mocy decyzji z dnia 25 lutego 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury od 22 listopada 2012 r., tj. od daty opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. Jednocześnie uchylił decyzję z dnia 12 października 2011 r. w części w jakiej dotyczyła ona zawieszenia emerytury od 22 listopada 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 131 plik II akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 25.02.2013 r. - k. 150-151 plik I akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona domagała się wznowienia wypłaty należnego jej świadczenia emerytalnego i wypłaty wyrównania za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (od dnia 22 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego jej świadczenia). Zakwestionowała przy tym prawidłowość zawieszenia przez organ rentowy - w decyzji z dnia 12 października 2011 r. - wypłaty należnej jej emerytury na podstawie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż do jej sytuacji znajduje zastosowanie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Zdaniem Sądu stanowisko ubezpieczonej nie ma jednak oparcia w prawie.

Sąd zwrócił bowiem uwagę, że badając zgodność z Konstytucją przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu właśnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż obie te normy nie znajdują zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. W stosunku do tych osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i rentach z FUS utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285). Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od dnia 1 stycznia 2011 r. lub przed dniem 8 stycznia 2009 r.

Mając na uwadze powyższe trzeba zwrócić uwagę, że choć ubezpieczona niewątpliwie miała przyznane prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., to jednak nie nastąpiło to przed dniem 8 stycznia 2009r. Prawo do świadczenia uzyskała bowiem decyzją z 19 listopada 2008r., ze skutkiem od 1 listopada 2008r. W związku z tym nie należy ona do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zachowano prawo do wypłaty emerytury (tj. nie jest osobą, która nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.). Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. podkreślał, że rozpatrywana przez niego sprawa będąca przedmiotem orzeczenia nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Trybunał badał zaś wyłącznie zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów, które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wypłaty) od rozwiązania

stosunku pracy. Tymczasem T. K. ustalono i przyznano prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał przepis art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej; wypłatę świadczenia zresztą od razu zawieszono, co oznacza że sytuacja w jakiej znalazła się T. K. od 1 października 2011r. nie była dla niej sytuacją nową, z którą wcześniej się nie zetknęła.

Nie uszło uwadze Sądu, że w okresie od 1 marca 2009 r. do 1 października 2011 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, mimo że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie. Jednakże w tym miejscu podkreślenia wymaga, że podjęcia wypłaty emerytury nie można utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury, tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury ubezpieczonej w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (prawidłowość postępowania organu rentowego po tej dacie nie podlega ocenie sądu, który orzeka wyłącznie w granicach zaskarżonej decyzji, na marginesie tylko wskazać należy, że od dnia 22 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego jej świadczenia). Ubezpieczona w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej (1 października 2011 r.) pobierała przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 1 listopada 2008 r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego należy uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu.

Na zakończenie dodać należy, że aktualnie trwają prace legislacyjne zmierzające do ustalenia jednoznacznych zasad wypłaty ubezpieczonym, znajdującym się w takiej sytuacji jak ubezpieczona, zaległych świadczeń. Jako jednak że na dzień wyrokowania stosowne przepisy nie zostały jeszcze uchwalone, a co za tym idzie nie weszły w życie, brak było podstaw do wydania innego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.